

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-octavâ mensis Martii, Anno Domini M. DCC. XLVIII.

M. JOSEPHO-MARIA-FRANCISCO DE LA SONE, Censore Regio, Regiæ Scientiarum Academiæ Socio & Chirurgiæ Gallico Idiomate Professore, Doctore Medico, Præside.

An in vulneribus profundè contusis incisiones cultro Chirurgico profundè institutæ necessariam præparent aut promoveant suppurationem?

I.

IN vulnere simplici vascula secantur. Tunc fibræ viventes certò semper gradu tensæ, vi elateris à se invicem recedunt, coarctantur, fiunt breviores, corrugantur: vi vitæ tonicâ adhuc dum vigent, adhuc dum oscillant: reparari valent & rursus coalescere.

Hiantia illorum oſcula paululum ſtringuntur : juxta vulneris parietes ſanguini fit obex. Quid tum ? Stillat lympha nutritia. Sororiantur carneæ papulæ. Vulneris parietes coeunt. Glutine cicatrix ſigillatur. Opus natura totum peragit.

Ergò nulla vulnerum ſincera curatio, niſi vulnus quodcumque compoſitum, arte famulante, ad majorem, quàm fieri poteſt, ſimplicitatem acceſſerit, naturaque ſibi ipſi reddita curationis laborem inchoet efficacem.

I I.

JAM verò inter vulnera compoſita unum ſanè maximi momenti vulnus profundè contuſum.

Hìc non ſecando, ſed lacerando, obterendo divelluntur, diſcerpuntur fibræ, vaſa. Circumquaquè fit vulnuſculorum accumulatio. Elater infringitur. Tonica vitæ vis eliditur. Actio moritur organica. Frigus lethiferum incumbit.

Ab hiantibus ruptorum vaſorum fiſſuris liquores diffluunt. Spongiarum more imbuuntur partes : diſtenduntur : velut obruuntur. Sanguis ſtagnat : coagulatur.

Deindè vaſa contuſioni proxima, paululum colliſa, à fluidis perpetuò appellentibus turgent : penè ſuffocantur.

Tum natura vires recolligit. Arteriæ viventes promptiùs, altiùs oſcillant, inſurgunt. Naſcitur inflammatio vividior. Calor oritur intenſior, putrefaciens. Gangræna imminet.

I I I.

RURSUS ſi contuſio partem aponevroticam, nerveam colliſerit ; ibi ſenſus acutior : celerior irritatio. Vi vitæ ſummè irritabili fibrarum textus circum-

quaquè coarctatur, contrahitur: fit tensior: spasmo riget: acerbè distrahitur: convellitur: maximè dolet.

Strangulantur vascula. Stat sanguis ingurgitatus. Fortiùs arietant arteriolæ. Serpit, acuitur inflammatio. Vividior urit calor. Stagnans fluidum putrefit.

Fervidior ardet febris. Convulsis nervis mirè corpus succutitur inquietum. Mox expirantes naturæ vires indicat delirium.

I V.

PORRO quid hìc agendum? Nec mora: sanguinem per venæ sectionem abundè, frequenter elimina. Partes attritas, tumentes, oppressas subleva. Profundis incisionibus exonera, evacua, reseca, aufer.

Quid tum? Stagnans liquor, coagulatus, putredini addictus foras amandatur. Subjacentium tonus fibrarum aptè revivìscit, sibi redditur. Laudabilis suboritur inflammatio: benignam parit suppurationem. Contusæ disjunguntur escharræ, decidunt; in pus liquantur. Vulnus expurgatur. Fit simplex.

Rursus nerveas partes, aponevroticas strictiores, spasmo tensas, rigentes, strangulatas iisdem incisionibus relaxa, dilata, emolli.

Quid indè? Tensior fibrarum textus remittitur. Vasa irritatione quasi suffocata, revincta solvuntur, oscillant. Fluidum spasmodicis obicibus non præpeditum faciliùs circumagit circuitum. Fit salutaris inflammatio: pus.

V.

QUID quod? auxilia minùs cruenta incisionum vices gererent? Quid quod? Carneis partibus attritis, elatere vitâque orbatis roborantia topica toni-

cam vitæ vim ſola reſtituerent, adderent? Quid quod? ſanguis extra vaſa ſtagnans, ſpiſſeſcens per ſola reſolventia reſorberetur? Salutiferâ ſuppuratione difflueret?

Quid quod? Et ſtrangulatus partium nervearum, aponevroticarum textus: vaſa ſpaſmo ligata, coercita, per emollientia ſola laxarentur?

Repugnat morbi natura: reclamat obſervatio, experimentum. Ergo cultrum arripe ſalutiferum.

Ergò in vulneribus profundè contuſis inciſiones cultro Chirurgico profundè inſtitutæ neceſſariam præparant aut promovent ſuppurationem.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Carolus-Ludovicus Liger.

M. Joannes-Stephanus Guettard, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Cenſor Regius, & Sereniſſimi Aurelianenſium Ducis Botanicus.

M. Natalis-Maria de Gevigland.

M. Franciſcus-David Heriſſant, è Regiâ Scientiarum Academiâ Pariſienſi, necnon Regiæ Scientiarum ac Humaniorum Litterarum Academiæ Andegavenſis Socius & Chirurgiæ Profeſſor Vicarius.

M. Antonius Bergier.

M. Jacobus-Franciſcus le Chat de la Sourdiere.

M. Joannes-Baptiſta Boyer, Regis Conſiliarius Medicus in Senatu ac in Præfecturâ Pariſienſi, Sereniſſimæ Cenomanenſium Duciſſæ Medicus ordinarius, & Cenſor Regius.

M. Bernardus de Juſſieu, Regiæ Scientiarum Academiæ, Regiæque Societatis Londinenſis, Socius & in Horto Regio Botanices Prodemonſtrator.

M. Joannes Aſtruc, Salubris Conſilii Regii Socius, Regis Poloniarum Auguſti ſecundi, Electoris Saxoniæ, dum viveret, Medicus primarius, & Profeſſor Regius.

Proponebat Pariſiis STEPHANUS-LUDOVICUS GEOFFROY, Pariſinus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus, A. R. S. H. 1748, à ſextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1748.